

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera întâi)

7 octombrie 2014*

„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Dosar administrativ și decizie finală a Comisiei privind o înțelegere, versiune neconfidențială a acestei decizii — Respingerea cererii de acces — Obligația de a efectua o examinare concretă și individuală — Excepție privind protecția intereselor comerciale ale unui terț — Excepție privind protecția obiectivelor activităților de anchetă — Interes public superior”

În cauza T-534/11,

Schenker AG, cu sediul în Essen (Germania), reprezentată de C. von Hammerstein, de B. Beckmann și de C.-D. Munding, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată inițial de M. Kellerbauer, de C. ten Dam și de P. Costa de Oliveira, ulterior de M. Kellerbauer, de P. Costa de Oliveira și de H. Leupold, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, cu sediul în Amsterdam (Țările de Jos), reprezentată de M. Smeets, avocat,

de

Martinair Holland NV, cu sediul în Haarlemmermeer (Țările de Jos), reprezentată de R. Wesseling și de M. Bredenoord-Spoek, avocați,

de

Société Air France SA, cu sediul în Roissy-en-France (Franța), reprezentată de A. Wachsmann și de S. Thibault-Liger, avocați,

de

Cathay Pacific Airways Ltd, cu sediul în Queensway, Hong-Kong (China), reprezentată inițial de B. Bär-Bouyssière, avocat, de M. Rees, solicitor, de D. Vaughan, QC, și de R. Kreisberger, barrister, și ulterior de M. Rees, solicitor, de D. Vaughan, QC, și de R. Kreisberger, barrister,

* Limba de procedură: germana.

de

Air Canada, cu sediul în Québec (Canada), reprezentată de J. Pheasant, solicitor, și de C. Wünschmann, avocat,

și de

Lufthansa Cargo AG, cu sediul în Frankfurt am Main (Germania),

și

Swiss International Air Lines AG, cu sediul în Basel (Elveția),

reprezentate inițial de S. Völcker și de E. Arsenidou, ulterior de S. Völcker și de J. Orologas, avocați,

interveniente,

având ca obiect o cerere de anulare a deciziei Comisiei din 3 august 2011 de respingere a cererii de acces la dosarul administrativ aferent Deciziei C(2010) 7694 final (cazul COMP/39.258 – Transport aerian de mărfuri), la versiunea integrală a acestei decizii și la versiunea sa neconfidențială,

TRIBUNALUL (Camera întâi),

compus din domnul H. Kanninen (raportor), președinte, doamna I. Pelikánová și domnul E. Buttigieg, judecători,

grefier: doamna K. Andová, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 21 martie 2014,

pronunță prezenta

Hotărâre

Situația de fapt

- 1 La 9 noiembrie 2010, Comisia Europeană a adoptat Decizia C(2010) 7694 final (cazul COMP/39.258 – Transport aerian de mărfuri), privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE (denumită în continuare „Decizia transport aerian de mărfuri”). În această decizie, adoptată în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101 TFUE] și [102 TFUE] (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediție specială, 08/vol. 4, p. 269), Comisia a constatat că mai multe întreprinderi încălcaseră articolul 101 alineatul (1) TFUE prin participarea la o înțelegere la scară mondială cu privire la serviciile de transport aerian de mărfuri (denumită în continuare „înțelegerea transport aerian de mărfuri”) în cadrul Spațiului Economic European (SEE) și a aplicat acestor întreprinderi amenzi al căror quantum total se ridica la 799 445 000 de euro.
- 2 La 21 aprilie 2011, reclamanta, și anume întreprinderea de servicii logistice Schenker AG, a prezentat Comisiei o cerere de acces, cu titlu principal, la integralitatea dosarului aferent procedurii în care a fost adoptată Decizia transport aerian de mărfuri (denumit în continuare „dosarul transport aerian de mărfuri”), în subsidiar, la versiunea integrală a Deciziei transport aerian de mărfuri și, cu titlu încă mai subsidiar, la versiunea neconfidențială a acestei decizii, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001

al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76). Reclamanta a arătat în cererea sa că avea un interes deosebit să obțină aceste documente deoarece doi dintre destinatarii Deciziei transport aerian de mărfuri introduseseră împotriva sa o acțiune la o instanță olandeză, prin care urmăreau să obțină constatarea faptului că nu îi datorau o despăgubire pentru motivul unei încălcări a dreptului concurenței.

- 3 Prin scrisoarea din 25 mai 2011, Comisia a respins această cerere.
- 4 La 15 iunie 2011, reclamanta a prezentat, în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, o cerere de confirmare prin care solicita Comisiei să își revizuiască poziția (denumită în continuare „cererea de confirmare”).
- 5 Prin scrisoarea din 3 august 2011 (denumită în continuare „decizia atacată”), Comisia a respins cererea de confirmare.
- 6 În decizia atacată, mai întâi, Comisia a delimitat domeniul de aplicare al cererii de confirmare. Aceasta a precizat că cererea menționată avea același obiect ca și cererea inițială (secțiunea 2 al treilea paragraf din decizia atacată).
- 7 În continuare, Comisia a examinat separat, pe de o parte, cererile de acces la dosarul transport aerian de mărfuri și la versiunea integrală a Deciziei transport aerian de mărfuri și, pe de altă parte, cererea de acces la versiunea neconfidențială a acestei decizii (a se vedea secțiunea 2 al patrulea paragraf prima și a doua liniuță din decizia atacată).
- 8 În ceea ce privește cererile de acces la dosarul transport aerian de mărfuri și, respectiv, la versiunea integrală a Deciziei transport aerian de mărfuri, Comisia, în primul rând, a precizat că dispozițiile Regulamentului nr. 1/2003, precum și cele ale Regulamentului (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor [101 TFUE] și [102 TFUE] (JO L 123, p. 18, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 242) îi interziceau să divulge informațiile colectate în cadrul unei investigații referitoare la aplicarea articolului 101 TFUE sau a articolului 102 TFUE (denumită în continuare o „investigație în materie de concurență”). Comisia a considerat că această interdicție nu putea fi eludată în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001 și că scopul său era acela de a proteja sistemul de aplicare a normelor de concurență, precum și interesul întreprinderilor în cauză ca informațiile pe care le-au furnizat Comisiei și cele cu caracter confidențial să nu fie divulgate. Pe de altă parte, Comisia a considerat că o prezumție generală de confidențialitate se aplica și „documentelor pe care [reclamanta] încerca să le obțină” (secțiunea 3.1 din decizia atacată).
- 9 În al doilea rând, Comisia a precizat că Decizia transport aerian de mărfuri a făcut obiectul mai multor acțiuni în anulare pendinte în fața Tribunalului, astfel încât nu se poate considera că investigația care a condus la adoptarea acestei decizii (denumită în continuare „investigația transport aerian de mărfuri”) este încheiată definitiv. Potrivit Comisiei, nu era exclus ca, în cadrul unei proceduri jurisdicționale privind legalitatea unei decizii a Comisiei, Tribunalul să îi solicite să prezinte documente din dosar. Comisia a precizat că divulgarea acestor documente ar putea perturba procedura jurisdicțională în cauză. Comisia a considerat de asemenea că, în funcție de rezultatul procedurilor pendinte la Tribunal, ar putea să fie obligată să redeschidă investigația transport aerian de mărfuri. În consecință, divulgarea „documentelor solicitate” i-ar limita posibilitatea de a adopta o nouă decizie la adăpost de influențe externe și ar aduce atingere obiectivelor investigației sale (secțiunea 3.2 primul paragraf din decizia atacată).
- 10 Pe de altă parte, Comisia a considerat că întreprinderile care au furnizat informații în cadrul unei investigații în materie de concurență aveau o încredere legitimă că acestea nu vor fi divulgate, cu excepția deciziei prin care se finalizează investigația, din care vor fi fost eliminate informațiile privind secrete de afaceri și de alte informații confidențiale. Comisia a precizat că „documentele vizate de

[cererea de confirmare]” erau „documente privind imunitatea și clemența”, documente colectate în cursul inspecțiilor, solicitări de informații, răspunsuri la aceste cereri, comunicări privind obiecțiunile, răspunsuri la aceste comunicări privind obiecțiunile și documente interne ale Comisiei. Comisia a semnalat că divulgarea unor astfel de documente în pofida garanțiilor de confidențialitate prevăzute în Regulamentele nr. 1/2003 și nr. 773/2004 ar lipsi de conținut aceste garanții și ar determina întreprinderile vizate de investigații ulterioare să își limiteze la minimum cooperarea, ceea ce ar împiedica Comisia să aplice în mod eficace normele de concurență (secțiunea 3.2 al doilea-al șaselea paragraf din decizia atacată).

- 11 Comisia a concluzionat pe baza celor de mai sus că „aceste documente” intrau în totalitate sub incidența excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, întemeiată pe protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit (secțiunea 3.2 al șaptelea paragraf din decizia atacată).
- 12 În al treilea rând, Comisia a precizat că „documentele solicitate” cuprindeau informații cu caracter comercial sensibil a căror divulgare ar aduce atingere protecției intereselor comerciale ale întreprinderilor în cauză, în sensul articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 149/2001. Comisia a considerat că nu era posibil să indice cu mai multă precizie conținutul acestor informații fără a-l dezvălui în parte și a priva astfel de efect excepția întemeiată pe această dispoziție (secțiunea 3.3 din decizia atacată).
- 13 În al patrulea rând, Comisia a precizat că anumite autorități de concurență din țări terțe au publicat decizii cu privire la înțelegerea transport aerian de mărfuri, unele dintre acestea fiind anexate la cererea de confirmare. Comisia a concluzionat însă că, contrar celor arătate de reclamantă în cererea menționată, acest fapt nu avea incidență asupra necesității de a proteja dosarul transport aerian de mărfuri și versiunea integrală a Deciziei transport aerian de mărfuri (secțiunea 3.4.1 din decizia atacată).
- 14 În al cincilea rând, Comisia a considerat că, contrar celor indicate de reclamantă în cererea de confirmare, pe de o parte, nu era necesar să se efectueze o analiză individuală a fiecărui document la care a fost refuzat accesul, întrucât jurisprudența permitea să se prezume că toate documentele erau confidențiale, și, pe de altă parte, adoptarea Deciziei transport aerian de mărfuri nu presupunea încheierea definitivă a investigației transport aerian de mărfuri (secțiunea 3.4.2 din decizia atacată).
- 15 În al șaselea rând, Comisia a precizat că „documentele vizate” intrau în totalitate sub incidența excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 și că, în consecință, nu era posibil să se acorde un acces parțial la aceste documente (secțiunea 4 din decizia atacată).
- 16 În al șaptelea rând, Comisia a precizat că, conform articolului 4 alineatul (2) ultima teză din Regulamentul nr. 1049/2001, excepțiile vizate la punctul anterior trebuiau să fie înlăturate în cazul în care un interes public superior justifica divulgarea. Cu toate acestea, a considerat că cererea de confirmare nu cuprindea argumente de natură să demonstreze existența unui astfel de interes (secțiunea 5 din decizia atacată).
- 17 În ceea ce privește cererea de acces la versiunea neconfidențială a Deciziei transport aerian de mărfuri, Comisia a precizat că această versiune era în curs de pregătire. Comisia a subliniat, pe de o parte, că pregătirea unei versiuni neconfidențiale a unei decizii de aplicare a articolului 101 TFUE în materie de înțelegeri necesita un timp considerabil și, pe de altă parte, că purta discuții cu întreprinderile în cauză cu privire la pasajele din Decizia transport aerian de mărfuri care ar trebui să fie excluse din versiunea neconfidențială a acestei decizii. În sfârșit, Comisia a precizat că, având în vedere că versiunea menționată nu exista încă, cererea de acces formulată de reclamanta era fără obiect. Totuși, aceasta s-a angajat să transmită reclamantei o astfel de versiune imediat ce va fi finalizată (secțiunea 2 al patrulea paragraf a doua liniuță din decizia atacată).

Procedura și concluziile părților

- 18 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 10 octombrie 2011, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 19 Prin acte depuse la grefa Tribunalului la 13 și la 16 ianuarie 2012, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, Martinair Holland NV, Société Air France SA, Cathay Pacific Airways Ltd, Air Canada, Lufthansa Cargo AG și Swiss International Air Lines AG au formulat o cerere de intervenție în cauză în susținerea concluziilor Comisiei. Aceste cereri de intervenție au fost admise prin Ordonanța președintelui Camerei a șasea a Tribunalului din 24 aprilie 2012.
- 20 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera întâi, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.
- 21 La 16 ianuarie 2014, Tribunalul, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură, a adresat anumite întrebări scrise părților, care au dat curs acestei cereri în termenul acordat.
- 22 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera întâi) a decis deschiderea procedurii orale. Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 21 martie 2014.
- 23 Reclamanta solicită Tribunalului:
- anularea deciziei atacate;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 24 Comisia solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.
- 25 Koninklijke Luchtvaart Maatschappij, Martinair Holland, Société Air France, Air Canada, Lufthansa Cargo și Swiss International Air Lines solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.
- 26 Cathay Pacific Airways solicită Tribunalului respingerea acțiunii.

În drept

Observații introductive cu privire la conținutul deciziei atacate

- 27 Mai întâi, este necesar să se arate că din cuprinsul punctelor 2 și 6 de mai sus reiese că cererea de confirmare conține trei cereri de acces la documente, prima, referitoare la dosarul transport aerian de mărfuri, prezentată cu titlu principal, a doua, referitoare la versiunea integrală a Deciziei transport aerian de mărfuri, prezentată în subsidiar, și a treia, referitoare la versiunea neconfidențială a acestei decizii, prezentată cu titlu încă mai subsidiar.

- 28 Comisia a respins cea de a treia cerere pentru un motiv diferit de cele invocate pentru respingerea primelor două cereri, într-o secțiune introductivă a deciziei atacate, consacrată în special delimitării obiectului cererii de confirmare (secțiunea 2 din decizia atacată).
- 29 În această secțiune introductivă, Comisia a precizat că motivele de respingere ale primelor două cereri de acces vizate la punctul 27 de mai sus sunt expuse în secțiunile următoare din decizia atacată.
- 30 Totuși, în următoarele secțiuni, și anume secțiunile 3-5 din decizia atacată, Comisia nu a examinat și nici nu a menționat separat primele două cereri de acces vizate la punctul 27 de mai sus. Prin urmare, motivele de respingere expuse de Comisie în secțiunile menționate trebuie interpretate, în măsura posibilului, în sensul că privesc atât cererea de acces la dosarul transport aerian de mărfuri, cât și cererea de acces la versiunea integrală a Deciziei transport aerian de mărfuri.
- 31 În continuare, trebuie arătat că, deși Comisia a respins în mod clar aceste cereri în temeiul excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, întemeiate pe protecția intereselor comerciale și, respectiv, pe protecția obiectivelor activităților de anchetă, aceasta a menționat de asemenea în două rânduri protecția procedurilor jurisdicționale și a precizat că aceste proceduri ar putea fi perturbate prin divulgarea unor documente precum cele vizate în cererile de acces formulate de reclamantă (a se vedea secțiunea 3.1 al șaptelea paragraf și secțiunea 3.2 primul paragraf din decizia atacată).
- 32 Reclamanta și unele dintre interveniente au prezentat, așadar, în memorii mai multe argumente referitoare la aspectul dacă accesul solicitat ar putea sau nu ar putea să aducă atingere protecției procedurilor jurisdicționale, în sensul articolului 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001. Cu toate acestea, reclamanta nu a invocat niciun motiv de anulare a deciziei atacate întemeiat pe încălcarea acestei dispoziții, iar Comisia nu a susținut în fața Tribunalului că decizia atacată s-ar fi bazat, în parte, pe aceasta.
- 33 Cu privire la acest aspect, este necesar să se considere că, chiar dacă a menționat protecția procedurilor jurisdicționale în decizia atacată, Comisia s-a bazat în respingerea cererilor de acces la dosarul transport aerian de mărfuri și la versiunea integrală a Deciziei transport aerian de mărfuri numai pe excepțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, întemeiate pe protecția intereselor comerciale și, respectiv, pe protecția obiectivelor activităților de anchetă, iar nu pe excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din acest regulament.
- 34 Astfel, în secțiunea 3.2 al șaptelea paragraf, în secțiunea 3.3 al cincilea paragraf și în secțiunea 4 din decizia atacată, Comisia a concluzionat numai formal că documentele solicitate intrau sub incidența excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001. Pe de altă parte, în secțiunea 5 al zecelea paragraf din decizia atacată, Comisia, cu titlu de concluzie a punerii în balanță, pe care era ținută să o efectueze în temeiul articolului 4 alineatul (2) ultima teză din acest regulament, a interesului public de a divulga documentele solicitate și a intereselor protejate prin excepțiile aplicate în decizia atacată, a considerat că interesul care trebuia să prevaleze era cel întemeiat pe protecția intereselor comerciale și pe protecția obiectivelor activităților de anchetă. În sfârșit, trebuie arătat că, în ședință, Comisia nu a susținut că decizia atacată era întemeiată pe articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001.
- 35 Motivele invocate de reclamantă în susținerea acțiunii trebuie să fie examinate în lumina observațiilor de mai sus.

Cu privire la fond

Observații introductive

- 36 Reclamanta invocă, în esență, cinci motive în susținerea acțiunii, care pot fi clasificate în două grupuri.
- 37 Prin intermediul primului grup de motive, reclamanta contestă decizia atacată în măsura în care Comisia a respins cererile sale de acces la dosarul transport aerian de mărfuri și la versiunea integrală a Deciziei transport aerian de mărfuri. Acest grup de motive cuprinde primele patru motive. Primul motiv este întemeiat pe faptul că nu ar fi fost efectuată de către Comisie o examinare concretă și individuală a dosarului transport aerian de mărfuri. Al doilea și al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Comisia nu ar fi justificat faptul că divulgarea dosarului transport aerian de mărfuri și divulgarea versiunii integrale a Deciziei transport aerian de mărfuri ar putea să aducă atingere protecției intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau juridice determinate (al doilea motiv) sau protecției obiectivelor activităților sale de anchetă (al treilea motiv). În sfârșit, al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) ultima teză din Regulamentul nr. 1049/2001, având în vedere existența unui interes public superior care justifică divulgarea acestor documente.
- 38 Cel de al doilea grup cuprinde al cincilea motiv. Acest motiv, prezentat în subsidiar, se întemeiază, în esență, pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Comisia nu a acordat reclamantei un acces parțial la dosarul transport aerian de mărfuri și nu i-a transmis o versiune neconfidențială a Deciziei transport aerian de mărfuri.
- 39 Trebuie arătat că o instituție a Uniunii poate lua în considerare, în mod cumulativ, mai multe motive de respingere menționate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 în vederea analizării unei cereri de acces la documentele pe care le deține (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 28 iunie 2012, Comisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, punctele 113 și 114).
- 40 Astfel, după cum s-a arătat la punctele 27-35 de mai sus, Comisia a considerat în speță că dosarul transport aerian de mărfuri și versiunea integrală a Deciziei transport aerian de mărfuri intrau atât sub incidența excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, referitoare la protecția intereselor comerciale, cât și a excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din același regulament, privind protecția obiectivelor activităților de anchetă, de inspecție și de audit ale instituțiilor Uniunii.
- 41 În ceea ce privește versiunea neconfidențială a Deciziei transport aerian de mărfuri, Comisia nu a considerat că aceasta intra sub incidența unei excepții de la dreptul de acces la documente, ci s-a limitat să constate că această versiune nu exista încă și că urma să îi fie transmisă reclamantei de îndată ce va fi finalizată.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de a proceda la o examinare concretă și individuală a documentelor care fac parte din dosarul transport aerian de mărfuri

- 42 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în temeiul articolului 15 alineatul (3) TFUE, orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică, care are reședința sau sediul statutar într-un stat membru, are drept de acces la documentele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, sub rezerva principiilor și condițiilor care sunt în conformitate cu procedura legislativă ordinară. Regulamentul nr. 1049/2001 urmărește să confere publicului un drept de acces cât mai larg posibil la documentele instituțiilor. Reiese de asemenea din acest regulament, în special din articolul 4, care prevede un regim de excepții în această privință, că acest drept de acces este supus totuși anumitor limite, întemeiate pe motive de interes public sau privat (Hotărârea Curții din 27 februarie 2014, Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, C-365/12 P, punctul 61).

- 43 În temeiul excepțiilor invocate de Comisie în decizia atacată, și anume cele care figurează la articolul 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, instituțiile Uniunii, cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea documentului vizat, refuză accesul la un document atunci când divulgarea sa ar aduce atingere protecției intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau juridice determinate sau protecției obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit ale acestor instituții.
- 44 Rezultă de aici că regimul de excepții prevăzut la articolul 4 este întemeiat pe o analiză comparativă a intereselor contrare într-o situație dată, și anume, pe de o parte, interesele care ar fi favorizate de divulgarea documentelor în cauză și, pe de altă parte, cele care ar fi amenințate prin această divulgare. Decizia luată cu privire la o cerere de acces la documente depinde de interesul care trebuie să prevaleze în speță (Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctul 63).
- 45 În prezenta cauză, este necesar să se considere că dosarul transport aerian de mărfuri și versiunea integrală a Deciziei transport aerian de mărfuri țin de o activitate de inspecție, de investigație și de audit a instituțiilor Uniunii în sensul articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001. Astfel, informațiile conținute în aceste documente au fost fie colectate, fie elaborate de Comisie în cadrul unei investigații referitoare la aplicarea articolului 101 TFUE, al cărui scop era acela de a colecta informații și probe suficiente pentru reprimarea unor practici concrete contrare acestei dispoziții.
- 46 În plus, având în vedere obiectivul unei proceduri de aplicare a articolului 101 CE, care constă în a verifica dacă una sau mai multe întreprinderi s-au angajat în comportamente coluzive susceptibile să afecteze în mod semnificativ concurența, Comisia colectează în cadrul unei astfel de proceduri informații comerciale sensibile, referitoare în special la strategiile comerciale ale întreprinderilor implicate, la quantumul vânzărilor, la cotele de piață sau la relațiile lor comerciale, astfel încât accesul la documentele aferente unei asemenea proceduri poate aduce atingere protecției intereselor comerciale ale respectivelor întreprinderi. În consecință, excepțiile privind protecția intereselor comerciale și protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit ale instituțiilor Uniunii sunt, în speță, strâns legate (Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctul 79, și Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013, Țările de Jos/Comisia, T-380/08, punctul 34).
- 47 Desigur, pentru a justifica respingerea cererii de acces la un document nu este suficient, în principiu, ca acest document să intre sub incidența unei activități sau a unui interes dintre cele menționate la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, instituția în cauză trebuind totodată să explice modul în care accesul la acest document ar putea aduce atingere concret și efectiv interesului protejat printr-o excepție prevăzută la acest articol. Totuși, instituția menționată se poate întemeia în această privință pe prezumții generale care se aplică anumitor categorii de documente, considerații de ordin general similare fiind susceptibile să se aplice cererilor de divulgare referitoare la documente de aceeași natură (Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctele 64 și 65, și Hotărârea Țările de Jos/Comisia, punctul 46 de mai sus, punctul 35).
- 48 Este necesar să se examineze dacă o astfel de prezumție generală poate reieși, în ceea ce privește procedurile de aplicare a articolului 101 TFUE, din dispozițiile Regulamentelor nr. 1/2003 și nr. 773/2004, care reglementează în mod specific dreptul de acces la documente care figurează în dosarele Comisiei referitoare la aceste proceduri.
- 49 În această privință, trebuie arătat că Regulamentele nr. 1/2003 și nr. 773/2004 urmăresc, în materie, obiective diferite de cele urmărite de Regulamentul nr. 1049/2001, având în vedere că acestea vizează să asigure respectarea dreptului la apărare de care beneficiază părțile în cauză și tratarea diligentă a plângerilor, asigurând în același timp respectarea secretului profesional în procedurile de aplicare a articolului 101 TFUE, iar nu să faciliteze la maximum exercitarea dreptului de acces la documente,

precum și promovarea bunelor practici administrative, cu asigurarea celei mai mari transparențe posibile a procesului decizional al autorităților publice și a informațiilor pe care se bazează deciziile acestora (Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctul 83, și Hotărârea Țările de Jos/Comisia, punctul 46 de mai sus, punctul 30).

- 50 Contrar afirmației reclamantei potrivit căreia, în cazul unei contradicții între Regulamentul nr. 1049/2001 și o altă normă de drept al Uniunii, prevalează dispozițiile regulamentulului menționat, Regulamentele nr. 1049/2001 și nr. 1/2003 nu cuprind dispoziții care să prevadă expres supremația unuia asupra celuilalt. Prin urmare, se impune asigurarea unei aplicări a fiecăruia dintre aceste regulamente care să fie compatibilă cu cea a celuilalt și să permită astfel o aplicare coerentă a acestora (Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctul 84, și Hotărârea Țările de Jos/Comisia, punctul 46 de mai sus, punctul 31).
- 51 Desigur, dreptul de a consulta dosarul administrativ în cadrul unei proceduri de aplicare a articolului 101 CE și dreptul de acces la documentele instituțiilor, conform Regulamentului nr. 1049/2001, sunt diferite din punct de vedere juridic, însă nu este mai puțin adevărat că acestea conduc la o situație comparabilă din punct de vedere funcțional. Astfel, independent de temeiul juridic în care este acordat, accesul la dosar le permite persoanelor interesate să obțină observațiile și documentele prezentate Comisiei de către întreprinderile în cauză și de către terți (Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctul 89, și Hotărârea Țările de Jos/Comisia, punctul 46 de mai sus, punctul 32).
- 52 Or, articolul 27 alineatul (2) și articolul 28 din Regulamentul nr. 1/2003, precum și articolele 6, 8, 15 și 16 din Regulamentul nr. 773/2004 reglementează în mod restrictiv utilizarea documentelor care figurează în dosarul aferent unei proceduri de aplicare a articolului 101 TFUE, limitând accesul la dosar la „părțile în cauză” și la „autorii plângerii” a căror plângere Comisia are intenția să o respingă, sub rezerva nedivulgării secretelor de afaceri și a celorlalte informații confidențiale ale întreprinderilor, precum și a documentelor interne ale Comisiei și ale autorităților de concurență din statele membre și cu condiția ca documentele care devin accesibile să nu fie utilizate decât în scopurile unor proceduri judiciare sau administrative având ca obiect aplicarea articolului 101 TFUE (Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctul 86, și Hotărârea Țările de Jos/Comisia, punctul 46 de mai sus, punctul 38).
- 53 Rezultă nu numai că părțile la o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE nu dispun de un drept de acces nelimitat la documentele care figurează în dosarul Comisiei, ci și că, în plus, terții, cu excepția autorilor plângerii, nu dispun, în cadrul unei asemenea proceduri, de dreptul de acces la documentele din dosarul Comisiei (Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctul 87).
- 54 Aceste aprecieri trebuie luate în considerare în vederea interpretării articolului 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001. Astfel, dacă alte persoane decât cele care dispun de dreptul de acces la dosar în temeiul Regulamentelor nr. 1/2003 și nr. 773/2004 sau cele care, deși dispun în principiu de un asemenea drept, nu l-au exercitat sau au primit un refuz ar fi în măsură să obțină accesul la documente în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001, regimul accesului la dosar instituit de Regulamentele nr. 1/2003 și nr. 773/2004 ar fi compromis (Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctul 88, și Hotărârea Țările de Jos/Comisia, punctul 46 de mai sus, punctul 40).
- 55 În aceste condiții, este necesar să se considere că un acces generalizat, în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001, la documentele schimbate, în cadrul unei proceduri de aplicare a articolului 101 TFUE, între Comisie și părțile vizate de această procedură sau terți ar fi de natură să pericliteze echilibrul pe care legiuitorul Uniunii a dorit să îl asigure, prin Regulamentele nr. 1/2003 și nr. 773/2004, între obligația întreprinderilor în cauză de a comunica Comisiei informații comerciale eventual sensibile și garanția protecției consolidate aferente, în temeiul secretului profesional și al secretului de afaceri,

informațiilor comunicate astfel Comisiei (Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctul 90, și Hotărârea Țările de Jos/Comisia, punctul 46 de mai sus, punctul 39).

- 56 Pe de altă parte, este necesar să se considere, în ceea ce privește informațiile colectate de Comisie în cadrul procedurilor de aplicare a articolului 101 TFUE, în temeiul Comunicării Comisiei privind neaplicarea de amenzi sau reducerea cuantumului acestora în cauzele având ca obiect înțelegeri (JO 2002, C 45, p. 3) și, respectiv, al Comunicării Comisiei privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (JO 2006, C 298, p. 11, Ediție specială, 08/vol. 5, p. 3), că divulgarea acestor informații ar putea să îi descurajeze pe potențialii solicitanți de clemență să facă declarații în conformitate cu aceste comunicări. Astfel, aceștia ar putea ajunge într-o poziție mai puțin favorabilă decât cea a celorlalte întreprinderi care au participat la înțelegere și nu au colaborat la investigație sau au colaborat mai puțin intens (Hotărârea Țările de Jos/Comisia, punctul 46 de mai sus, punctul 41).
- 57 În consecință, în vederea interpretării excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, este necesar să fie recunoscută, contrar celor arătate de reclamantă, existența unei prezumții generale potrivit căreia divulgarea documentelor colectate de Comisie în cadrul unei proceduri de aplicare a articolului 101 TFUE ar aduce în principiu atingere atât protecției obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit ale instituțiilor Uniunii, cât și protecției intereselor comerciale ale întreprinderilor implicate într-o astfel de procedură (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctul 92, și Hotărârea Țările de Jos/Comisia, punctul 46 de mai sus, punctul 42; a se vedea prin analogie Hotărârea Comisia/Éditions Odile Jacob, punctul 39 de mai sus, punctul 123).
- 58 Ținând seama de natura intereselor protejate în cadrul unei proceduri de aplicare a articolului 101 TFUE, concluzia trasă la punctul precedent se impune independent de împrejurarea dacă cererea de acces privește o procedură deja finalizată sau o procedură în curs. Astfel, publicarea unor informații sensibile referitoare la activitățile economice ale întreprinderilor implicate poate aduce atingere intereselor lor comerciale independent de existența unei proceduri de aplicare a articolului 101 TFUE în curs. În plus, perspectiva unei asemenea publicări după finalizarea acestei proceduri ar risca să afecteze disponibilitatea întreprinderilor de a colabora atunci când o astfel de procedură este pendinte (Hotărârea Țările de Jos/Comisia, punctul 46 de mai sus, punctul 43; a se vedea prin analogie Hotărârea Comisia/Éditions Odile Jacob, punctul 39 de mai sus, punctul 124).
- 59 De altfel, trebuie subliniat că, potrivit articolului 4 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1049/2001, excepțiile referitoare la interesele comerciale sau la documentele sensibile se pot aplica pe o perioadă de 30 de ani și, dacă este necesar, chiar și după această perioadă (Hotărârea Comisia/Éditions Odile Jacob, punctul 39 de mai sus, punctul 125).
- 60 În sfârșit, prezumția generală sus-menționată nu exclude posibilitatea de a demonstra că un anumit document, a cărui divulgare este solicitată, nu intră sub incidența acestei prezumții sau că există un interes public superior care justifică divulgarea acestui document, în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 (Hotărârea Comisia/Éditions Odile Jacob, punctul 39 de mai sus, punctul 126, Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctul 100, și Hotărârea Țările de Jos/Comisia, punctul 46 de mai sus, punctul 45).
- 61 În lumina celor de mai sus, este necesar să se considere că, contrar celor arătate în esență de reclamantă, Comisia nu era ținută să procedeze la o examinare concretă și individuală a documentelor cuprinse în dosarul transport aerian de mărfuri.
- 62 Prin urmare, prezentul motiv trebuie să fie respins.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Comisia a considerat că dosarul transport aerian de mărfuri și versiunea integrală a Deciziei transport aerian de mărfuri intrau sub incidența excepției de la dreptul de acces la documente întemeiate pe protecția intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau juridice determinate

- 63 Reclamanta arată că Comisia nu a justificat faptul că accesul la dosarul transport aerian de mărfuri și la versiunea integrală a Deciziei transport aerian de mărfuri ar aduce atingere intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau juridice determinate. Aceasta amintește că Decizia transport aerian de mărfuri se raportează la perioada decembrie 1999-februarie 2006. Potrivit reclamantei, nicio informație comercială nu ar mai fi nici de actualitate, nici supusă protecției. Însăși Comisia, în Comunicarea privind regulile de acces la dosarul Comisiei în cauzele în temeiul articolelor [101 TFUE] și [102 TFUE], articolelor 53, 54 și 57 din Acordul SEE și Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului, (JO 2005, C 325, p. 7, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 220), ar fi precizat că, în principiu, informațiile care datează de mai mult de cinci ani nu mai sunt confidențiale.
- 64 Comisia, susținută de intervenientă, contestă argumentele reclamantei.
- 65 Trebuie arătat mai întâi că, având în vedere cele precizate la punctul 57 de mai sus, Comisia putea să prezume că accesul la dosarul transport aerian de mărfuri și la versiunea confidențială a Deciziei transport aerian de mărfuri era susceptibil să aducă atingere intereselor comerciale ale întreprinderilor vizate de investigația transport aerian de mărfuri. În consecință, contrar celor arătate în esență de reclamantă, Comisia nu era obligată să indice motive specifice în această privință.
- 66 În continuare, trebuie amintit că, astfel cum reiese din însuși modul de redactare a articolului 4 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1049/2001 și după cum s-a subliniat în jurisprudență (a se vedea punctul 59 de mai sus), excepțiile prevăzute de această dispoziție se pot aplica pe o perioadă de 30 de ani și, dacă este necesar, chiar și după această perioadă, în ceea ce privește în special excepția întemeiată pe protecția intereselor comerciale.
- 67 În speță, reclamanta însăși recunoaște că Decizia transport aerian de mărfuri se raportează la perioada decembrie 1999-februarie 2006, care datează de mai puțin de 30 de ani înainte de adoptarea deciziei atacate.
- 68 Prin urmare, prezentul motiv trebuie să fie respins.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Comisia a considerat că dosarul transport aerian de mărfuri și versiunea integrală a Deciziei transport aerian de mărfuri intrau sub incidența excepției de la dreptul de acces la documente întemeiate pe protecția obiectivelor activităților de anchetă

- 69 Reclamanta arată că investigația transport aerian de mărfuri era finalizată la adoptarea deciziei atacate, în pofida existenței anumitor proceduri pendinte în fața Tribunalului, referitoare la acțiunea în anulare îndreptată împotriva Deciziei transport aerian de mărfuri. Comisia ar fi prezumat, așadar, în mod greșit că divulgarea dosarului transport aerian de mărfuri și a versiunii integrale a Deciziei transport aerian de mărfuri ar putea aduce un prejudiciu protecției obiectivelor activităților sale de anchetă.
- 70 Argumentele reclamantei trebuie respinse, după cum Comisia și intervenientele arată în mod întemeiat. Astfel, așa cum s-a precizat la punctul 57 de mai sus, Comisia putea să prezume că accesul la dosarul transport aerian de mărfuri și la Decizia transport aerian de mărfuri era susceptibil să aducă atingere protecției obiectivelor activităților sale de anchetă.

- 71 Pe de altă parte, trebuie subliniat că, astfel cum arată însăși reclamanta, mai multe proceduri judiciare în fața Tribunalului referitoare la legalitatea Deciziei transport aerian de mărfuri erau în curs atunci când Comisia a adoptat decizia atacată, și anume cauzele Air Canada/Comisia, T-9/11, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij/Comisia, T-28/11, Japan Airlines/Comisia, T-36/11, Cathay Pacific Airways/Comisia, T-38/11, Cargolux Airlines/Comisia, T-39/11, Lan Airlines și Lan Cargo/Comisia, T-40/11, Singapore Airlines și Singapore Airlines Cargo PTE/Comisia, T-43/11, Deutsche Lufthansa și alții/Comisia, T-46/11, British Airways/Comisia, T-48/11, SAS Cargo Group și alții/Comisia, T-56/11, Air France – KLM/Comisia, T-62/11, Air France/Comisia, T-63/11, și Martinair Holland/Comisia, T-67/11, pendinte în fața Tribunalului.
- 72 Prin urmare, este necesar să se constate că, în funcție de soluția dată diverselor proceduri jurisdicționale vizate la punctul anterior, Comisia ar putea fi în situația de a-și relua activitățile în vederea eventualei adoptări a unei noi decizii (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Éditions Odile Jacob, punctul 39 de mai sus, punctul 130). În consecință, contrar celor arătate de reclamantă, nu se putea considera că investigația transport aerian de mărfuri era definitiv închisă la adoptarea deciziei atacate.
- 73 Rezultă din cele de mai sus că acest motiv trebuie respins.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) ultima teză din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât un interes public superior ar justifica divulgarea dosarului transport aerian de mărfuri și divulgarea versiunii integrale a Deciziei transport aerian de mărfuri

– Observații introductive

- 74 Din cuprinsul articolului 4 alineatul (2) ultima teză din Regulamentul nr. 1049/2001 reiese că instituțiile Uniunii nu refuză accesul la un document atunci când divulgarea sa este justificată de un interes public superior, chiar dacă aceasta ar putea aduce atingere, precum în prezenta cauză, protecției intereselor comerciale ale unei anume persoane fizice sau juridice sau protecției obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit ale instituțiilor Uniunii.
- 75 În acest context, este necesară punerea în balanță, pe de o parte, a interesului specific care trebuie protejat prin nedivulgarea documentului respectiv și, pe de altă parte, în special, a interesul general ca acest document să devină accesibil, având în vedere avantajele care, astfel cum se arată în considerentul (2) al Regulamentului nr. 1049/2001, rezultă dintr-o transparență sporită, și anume o mai bună participare a cetățenilor la procesul de decizie, precum și o mai mare legitimitate, eficacitate și responsabilitate a administrației față de cetățeni într-un sistem democratic (Hotărârea Tribunalului din 21 octombrie 2010, Agapiou Joséphidès/Comisia și EACEA, T-439/08, nepublicată în Repertoriu, punctul 136).
- 76 După cum s-a precizat la punctul 16 de mai sus, Comisia a considerat în decizia atacată că cererea de confirmare nu cuprindea argumente de natură să demonstreze existența unui interes public superior care ar justifica să se acorde reclamantei accesul la dosarul transport aerian de mărfuri sau la versiunea confidențială a Deciziei transport aerian de mărfuri.
- 77 Reclamanta susține că această concluzie este greșită. În această privință, ea prezintă, în esență, patru aspecte. Aceste aspecte sunt întemeiate, în primul rând, pe existența unui interes public inerent divulgării documentelor referitoare la o investigație în materie de concurență, în al doilea rând, pe necesitatea divulgării documentelor care facilitează acțiunile prin care se urmărește obținerea de daune interese pentru încălcarea normelor de concurență (denumite în continuare „acțiuni în despăgubire”), în al treilea rând, pe caracterul fundamental al dreptului de acces la documente și, în al patrulea rând, pe luarea în considerare a tuturor argumentelor precedente.

– Cu privire la primul aspect, întemeiat pe existența unui interes public superior inerent divulgării documentelor referitoare la o investigație în materie de concurență

- 78 Reclamanta arată că interesul public aferent divulgării documentelor referitoare la o înțelegere este, prin natura sa, important, întrucât cetățenii au interesul ca concurența să nu fie denaturată. Reclamanta subliniază că înțelegerea transport aerian de mărfuri privește cvasitotalitatea unui sector economic esențial și a avut un impact important asupra funcționării pieței interne, precum și consecințe grave pentru un mare număr de actori de pe piață și pentru publicul larg. Potrivit reclamantei, existența acestui interes public justifică divulgarea dosarului transport aerian de mărfuri și a Deciziei transport aerian de mărfuri.
- 79 Prin intermediul acestui argument, pe care Comisia îl contestă, reclamanta invocă în esență existența unui interes public superior, în sensul articolului 4 alineatul (2) ultima teză din Regulamentul nr. 1049/2001, de a cunoaște rațiunile care au determinat Comisia să adopte deciziile sale în materie de concurență – sau, cel puțin, deciziile „importante” –, care ar prevala sistematic, pe de o parte, asupra intereselor comerciale ale întreprinderilor în cauză și, pe de altă parte, asupra interesului întemeiat pe protecția activităților de anchetă ale Comisiei.
- 80 În această privință, este necesar să se considere că publicul trebuie să fie în măsură să cunoască acțiunea Comisiei în domeniul concurenței pentru a se asigura, pe de o parte, o identificare suficient de precisă a comportamentelor susceptibile să expună operatorii economici unor sancțiuni și, pe de altă parte, înțelegerea practicii decizionale a Comisiei, aceasta având o importanță fundamentală în ceea ce privește funcționarea pieței interne, care îi privește pe toți cetățenii Uniunii, în calitate fie de operatori economici, fie de consumatori.
- 81 Există, așadar, un interes public superior ca publicul să poată cunoaște anumite elemente esențiale ale acțiunii Comisiei în domeniul concurenței.
- 82 Cu toate acestea, contrar celor arătate în esență de reclamantă, existența acestui interes public nu obligă Comisia să acorde un acces generalizat, în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001, la orice informație colectată în cadrul unei proceduri de aplicare a articolului 101 TFUE.
- 83 Astfel, trebuie amintit că un asemenea acces generalizat ar fi susceptibil să periclitizeze echilibrul pe care legiuitorul Uniunii a dorit să îl asigure, în Regulamentul nr. 1/2003, între obligația întreprinderilor în cauză de a comunica Comisiei informații comerciale eventual sensibile și garanția protecției consolidate aferente, în temeiul secretului profesional și al secretului de afaceri, informațiilor comunicate astfel Comisiei (a se vedea punctul 55 de mai sus).
- 84 Pe de altă parte, este necesar să se arate că din considerentul (6) al Regulamentului nr. 1049/2001 reiese că interesul publicului de a obține comunicarea unui document în temeiul principiului transparenței nu are aceeași importanță în cazul unui document aferent unei proceduri administrative ca în cazul unui document referitor la o procedură în cadrul căreia instituția Uniunii intervine în calitate de legiuitor (Hotărârea Agapiou Joséphidès/Comisia și EACEA, punctul 75 de mai sus, punctul 139; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctul 91).
- 85 Având în vedere ceea ce precedă, interesul public de a cunoaște activitatea Comisiei în materie de concurență nu justifică, în sine, nici divulgarea dosarului de investigație, nici divulgarea versiunii integrale a deciziei adoptate, întrucât aceste documente nu sunt necesare pentru înțelegerea elementelor esențiale ale activității Comisiei, cum ar fi rezultatul procedurii și rațiunile care au orientat acțiunea acesteia. Astfel, Comisia poate asigura o înțelegere suficientă a acestui rezultat și a acestor rațiuni în special prin intermediul publicării unei versiuni neconfidențiale a deciziei în cauză.

- 86 Această concluzie nu este infirmată de argumentul reclamantei potrivit căruia, prin publicarea unei versiuni neconfidențiale a unei decizii privind o înțelegere, Comisia nu face decât să se achite de o obligație specifică, diferită de cea care decurge din aplicarea Regulamentului nr. 1049/2001. Astfel, caracterul obligatoriu sau neobligatoriu al acestei publicări nu are nicio incidență asupra aspectului dacă aceasta respectă interesul public.
- 87 Concluzia vizată la punctul 85 de mai sus nu este infirmată nici de argumentul reclamantei potrivit căruia publicarea versiunii neconfidențiale a Deciziei transport aerian de mărfuri nu avusese încă loc la un an după adoptarea acesteia și ar putea fi încă amânată din cauza divergenței de opinii dintre întreprinderile în cauză și Comisie cu privire la informațiile care trebuie considerate confidențiale.
- 88 În această privință, este suficient să se arate că aspectul dacă Comisia era ținută să comunice, la cerere, o versiune neconfidențială a Deciziei transport aerian de mărfuri va fi examinat în cadrul celui de al cincilea motiv.
- 89 Prin urmare, al treilea aspect al celui de al patrulea motiv trebuie respins.
- Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe necesitatea de a divulga documentele care facilitează acțiunile în despăgubire
- 90 Reclamanta subliniază că are nevoie de dosarul transport aerian de mărfuri și de versiunea integrală a Deciziei transport aerian de mărfuri pentru a-și valorifica șansele de a obține repararea prejudiciilor pe care le-a suferit. Aceasta amintește că, în Cartea albă din 2 aprilie 2008 privind acțiunile în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor CE antitrust [COM(2008) 165 final], Comisia a recunoscut că acțiunile în despăgubire erau un mijloc de a restabili și de a promova o concurență nedenaturată și de a descuraja constituirea de noi înțelegeri. Reclamanta apreciază că eficacitatea acțiunilor menționate nu are, așadar, drept unic efect protecția intereselor individuale, ci are o funcție de prevenție generală de interes public, astfel cum s-ar fi admis în jurisprudență. Potrivit reclamantei, interesul public aferent menținerii unei concurențe efective, având în vedere că accesul la documente este un drept fundamental, ar prevala în speță asupra interesului membrilor înțelegerii transport aerian de mărfuri de a-și proteja informațiile comerciale. În orice caz, interesele membrilor înțelegerii nu ar fi legitime, dat fiind caracterul ilegal al actelor lor.
- 91 Comisia, susținută de intervenientă, contestă argumentarea reclamantelor.
- 92 Este necesar să se arate că orice persoană poate solicita repararea prejudiciului cauzat printr-o încălcare a articolului 101 TFUE. Un astfel de drept consolidează astfel caracterul operațional al normelor Uniunii în materie de concurență, contribuind în acest mod la menținerea unei concurențe efective în Uniune (a se vedea Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctul 104 și jurisprudența citată).
- 93 Totuși, considerații atât de generale nu pot fi, în sine, susceptibile să prevaleze asupra rațiunilor care justifică refuzul divulgării documentelor în discuție (Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctul 105).
- 94 Astfel, în vederea asigurării unei protecții efective a dreptului la reparație de care beneficiază un solicitant, nu este necesar ca orice document aferent unei proceduri de aplicare a articolului 101 TFUE să fie comunicat unui astfel de solicitant pentru motivul că acesta intenționează să introducă o acțiune în reparație, având în vedere că este puțin probabil ca acțiunea în reparație să trebuiască să se întemeieze pe totalitatea elementelor care figurează în dosarul acestei proceduri (Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctul 106).

- 95 Revine, în consecință, fiecărei persoane care dorește să obțină repararea prejudiciului suferit ca urmare a unei încălcări a articolului 101 TFUE sarcina de a stabili necesitatea pe care o prezintă pentru ea accesul la unul sau altul dintre documentele care figurează în dosarul Comisiei, pentru ca aceasta din urmă să poată pune în balanță, de la caz la caz, interesele care justifică comunicarea unor asemenea documente și protecția lor, luând în considerare toate elementele relevante din cauză (Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctul 107).
- 96 În lipsa unei asemenea necesități, interesul de a obține repararea prejudiciului suferit ca urmare a unei încălcări a articolului 101 TFUE nu poate constitui un interes public superior, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 (Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctul 108).
- 97 În speță, reclamanta nu a stabilit în niciun mod prin ce anume accesul la documentele care figurează în dosarul transport aerian de mărfuri sau la versiunea integrală a Deciziei transport aerian de mărfuri era necesar, astfel încât un interes public superior să justifice divulgarea acestora în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001.
- 98 Din considerațiile care precedă rezultă că prezentul aspect trebuie să fie respins.
- Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe caracterul fundamental al dreptului de acces la documente
- 99 Reclamanta arată că dreptul de acces la documente este un drept fundamental a cărui protecție nu servește numai interesul individual al titularului său. Dreptul Uniunii s-ar caracteriza prin voința obiectivă de a asigura respectarea drepturilor fundamentale, cerință care ar ține de interesul public general și ar trebui să fie luată în considerare în aplicarea Regulamentului nr. 1049/2001.
- 100 Prin intermediul acestui argument, reclamanta susține în realitate că orice cerere de acces la documente, în calitate de expresie a unui drept fundamental la transparență, prezintă un interes public superior în sensul articolului 4 alineatul (2) ultima teză din Regulamentul nr. 1049/2001. Aceasta ar avea drept consecință imposibilitatea de a aplica excepțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, care ar fi lipsite de conținut.
- 101 Prin urmare, prezentul aspect trebuie respins ca nefondat.
- Cu privire la al patrulea aspect, întemeiat pe luarea în considerare a tuturor aspectelor anterioare
- 102 Reclamanta arată că, dacă cele trei aspecte anterioare demonstrează că există mai multe interese publice care, privite separat, justifică accesul la dosarul transport aerian de mărfuri și la versiunea integrală a Deciziei transport aerian de mărfuri, justificarea ar fi încă și mai clară atunci când se ține seama de aceste interese în ansamblu.
- 103 Având în vedere răspunsul care s-a dat celor trei aspecte anterioare, prezentul aspect trebuie de asemenea respins.
- 104 Având în vedere ansamblul considerațiilor de mai sus, al patrulea motiv trebuie respins.

Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Comisia ar fi trebuit să îi acorde reclamantei un acces parțial la dosarul transport aerian de mărfuri și să îi transmită o versiune neconfidențială a Deciziei transport aerian de mărfuri

105 Prezentul motiv poate fi împărțit în două aspecte, întemeiate pe obligația Comisiei, pe de o parte, de a-i acorda reclamantei un acces parțial la dosarul transport aerian de mărfuri și, respectiv, pe de altă parte, de a-i transmite o versiune neconfidențială a Deciziei transport aerian de mărfuri.

106 Comisia, susținută de Air Canada și de Société Air France, arată că aceste două aspecte sunt nefondate.

– Cu privire la primul aspect, întemeiat pe obligația Comisiei de a-i acorda reclamantei un acces parțial la dosarul transport aerian de mărfuri

107 Reclamanta arată că, chiar și în ipoteza în care respingerea cererii de acces la totalitatea dosarului transport aerian de mărfuri ar fi fost justificată, Comisia ar fi încălcat articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001 prin faptul că nu i-a acordat un acces parțial la dosarul menționat.

108 În această privință, este suficient să se amintească faptul că documentele care fac parte din dosarul transport aerian de mărfuri intrau sub incidența prezumției generale vizate la punctul 57 de mai sus și că niciun interes public superior nu justifica divulgarea lor. În aceste împrejurări, respectivelor documente nu le este aplicabilă obligația unei divulgări integrale sau parțiale a conținutului lor, conform jurisprudenței Curții (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, punctul 42 de mai sus, punctul 134).

109 Prin urmare, prezentul aspect trebuie respins.

– Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe obligația Comisiei de a-i transmite reclamantei o versiune neconfidențială a Deciziei transport aerian de mărfuri

110 Reclamanta arată că, chiar dacă se presupune că Comisia a putut respinge cererea sa de acces la versiunea integrală a Deciziei transport aerian de mărfuri, aceasta ar fi trebuit să îi admită cererea de acces la o versiune neconfidențială a acestei decizii, ceea ce Comisia contestă.

111 În această privință, trebuie amintit că, conform articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, în cazul în care doar o parte a documentului cerut se încadrează într-una sau mai multe din excepțiile menționate anterior, celelalte părți ale documentului se divulgă. Potrivit jurisprudenței Curții, examinarea accesului parțial la un document al instituțiilor Uniunii trebuie realizată în lumina principiului proporționalității (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 6 decembrie 2001, Consiliul/Hautala, C-353/99 P, Rec., p. I-9565, punctele 27 și 28).

112 Din însăși formularea dispoziției menționate la punctul precedent rezultă că o instituție este obligată să examineze dacă poate fi acordat un acces parțial la documentele avute în vedere într-o cerere de acces, limitând un eventual refuz doar la datele care fac obiectul excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001. Instituția trebuie să acorde un asemenea acces parțial dacă scopul urmărit de aceasta, atunci când respinge cererea de acces la document, poate fi îndeplinit în cazul în care se limitează la ștergerea pasajelor care ar putea să aducă atingere interesului public protejat (Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2007, WWF European Policy Programme/Consiliul, T-264/04, Rep., p. II-911, punctul 50; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea Consiliul/Hautala, punctul 111 de mai sus, punctul 29).

- 113 Or, din coroborarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001 cu articolul 4 alineatul (2) ultima teză din acest regulament rezultă că, atunci când interesul public superior vizat de această din urmă dispoziție justifică divulgarea unei părți dintr-un document, instituția Uniunii sesizată cu cererea de acces este ținută să acorde accesul la această parte.
- 114 Din cuprinsul punctelor 80 și 81 de mai sus reiese că se impune recunoașterea existenței unui interes public superior ca publicul să poată cunoaște anumite elemente esențiale ale acțiunii Comisiei în domeniul concurenței, ceea ce impune divulgarea informațiilor care permit să se înțeleagă, în special, rezultatul procedurii și rațiunile care au condus activitatea Comisiei.
- 115 Pentru a identifica informațiile necesare în această privință, trebuie să se considere că, potrivit articolului 30 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1/2003, Comisia, cu respectarea interesului legitim al întreprinderilor ca secretele lor de afaceri să nu fie divulgate, este ținută să publice deciziile pe care le adoptă în temeiul articolului 7 din același regulament, cu indicarea numelui părților și a conținutului principal al deciziei, inclusiv a sancțiunilor aplicate. Astfel, ținând seama de necesitatea de a efectua o aplicare coerentă a Regulamentelor nr. 1049/2001 și nr. 1/2003 (a se vedea punctul 50 de mai sus), Comisia nu poate refuza, potrivit Regulamentului nr. 1049/2001, comunicarea unui document pe care era, în orice caz, ținută să îl publice în temeiul Regulamentului nr. 1/2003.
- 116 În consecință, interesul public superior de a divulga vizat la punctul 114 de mai sus nu poate fi satisfăcut prin simpla publicare a unui comunicat de presă referitor la adoptarea deciziei în cauză, nici măcar în ipoteza în care, precum în speță, acest comunicat descrie succint încălcarea constatată, identifică întreprinderile a căror răspundere pentru această încălcare a fost reținută și precizează cuantumul amenzii aplicate fiecăreia dintre acestea, întrucât un astfel de comunicat nu reproduce conținutul principal al deciziilor adoptate în temeiul articolului 7 din Regulamentul nr. 1/2003. Acest interes public superior impune publicarea unei versiuni neconfidențiale a acestor decizii.
- 117 Comisia era ținută, așadar, să transmită reclamantei o versiune neconfidențială a Deciziei transport aerian de mărfuri ca urmare a cererii formulate de aceasta, ceea ce constituie un acces parțial la respectiva decizie, în sensul articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001.
- 118 Astfel cum s-a precizat la punctul 17 de mai sus, Comisia a examinat cererea de acces la versiunea neconfidențială a Deciziei transport aerian de mărfuri în secțiunea 2 a doua liniuță din decizia atacată. Comisia a precizat următoarele:
- „În ceea ce privește cererea dumneavoastră subsidiară, trebuie să vă informăm că o versiune neconfidențială a [Deciziei transport aerian de mărfuri] nu a fost încă întocmită. Serviciile Comisiei se ocupă în prezent de pregătirea acestei versiuni neconfidențiale și sunt în desfășurare discuții cu părțile pentru a stabili ce pasaje trebuie să fie excluse de la publicare. După cum știți, procesul de creare a unei versiuni neconfidențiale a unei decizii în materie de înțelegeri necesită mult timp. Având în vedere că nicio versiune neconfidențială nu există în prezent, cererea dumneavoastră în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001 este fără obiect. Vă vom trimite totuși o copie a versiunii neconfidențiale de îndată ce aceasta va fi finalizată.”
- 119 Reclamanta arată că acest pasaj din decizia atacată trebuie interpretat literal și că acesta înseamnă, așadar, că Comisia a respins cererea sa de acces la versiunea neconfidențială a Deciziei transport aerian de mărfuri pentru simplul motiv că această versiune nu exista.
- 120 Astfel cum arată reclamanta, dacă un astfel de motiv de respingere ar fi admis, Comisia ar putea să refuze sistematic accesul parțial la orice document care conține informații confidențiale. Astfel, acordarea unui acces parțial impune, în practică, pregătirea unei versiuni neconfidențiale a documentului solicitat și, în consecință, Comisia s-ar putea mulțumi să constate de fiecare dată inexistența acestei versiuni.

- 121 Desigur, Comisia s-a angajat să îi comunice reclamantei o copie a versiunii neconfidențiale a Deciziei transport aerian de mărfuri de îndată ce aceasta ar fi finalizată. În consecință, în decizia atacată, Comisia nu a respins cu adevărat cererea de acces a reclamantei la o versiune neconfidențială pentru motivul că această versiune nu exista, ci pentru motivul că accesul la aceasta nu putea fi acordat decât la un moment ulterior și nedeterminat.
- 122 Comisia arată că nu era în măsură să îi comunice reclamantei o versiune neconfidențială a Deciziei transport aerian de mărfuri la data adoptării deciziei atacate, întrucât era necesar să discute mai întâi cu întreprinderile vizate de Decizia transport aerian de mărfuri cu privire la informațiile care trebuiau suprimate din versiunea confidențială a acestei decizii.
- 123 În această privință, articolul 8 alineatul 1 din Regulamentul nr. 1049/2001 prevede:
- „Cererile de confirmare se soluționează cu promptitudine. În termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, instituția fie permite accesul la documentul solicitat și îl furnizează în același termen, în conformitate cu articolul 10, fie comunică, în scris, motivele respingerii în tot sau în parte a cererii. În cazul unei respingeri în tot sau în parte a cererii, instituția informează solicitantul cu privire la căile de atac de care dispune, și anume introducerea unei acțiuni în justiție împotriva instituției și/sau formularea unei plângeri adresate Ombudsmanului, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele [263 TFUE] și [228 TFUE].”
- 124 Articolul 8 alineatul (2) din acest regulament prevede:
- „În mod excepțional, de exemplu în cazul în care cererea se referă la un document foarte lung sau la un număr foarte mare de documente, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit cu 15 zile lucrătoare, cu condiția informării prealabile a solicitantului și a motivării amănunțite.”
- 125 Termenul prevăzut la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001 este imperativ și nu poate fi prelungit în lipsa împrejurărilor menționate la articolul 8 alineatul (2) din acest regulament fără a lipsi acest articol de orice efect util, deoarece solicitantul nu ar mai ști exact de la ce dată ar putea introduce acțiunea sau plângerea prevăzută la articolul 8 alineatul (3) din regulamentul amintit (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 10 decembrie 2010, Ryanair/Comisia, T-494/08-T-500/08 și T-509/08, Rep., p. II-5723, punctul 39 și jurisprudența citată).
- 126 Prin urmare, trebuie observat că dispozițiile Regulamentului nr. 1049/2001, astfel cum au fost interpretate de jurisprudență, nu prevăd posibilitatea Comisiei de a răspunde la o cerere de confirmare că accesul la un document solicitat va fi acordat la un moment ulterior și nedeterminat.
- 127 Totuși, instanța Uniunii a considerat că anumite dispoziții în materie de concurență care prevedeau fie accesul întreprinderilor vizate de o investigație la dosarul Comisiei, fie transmiterea de îndată de către Comisie a unor informații aflate în posesia sa autorităților de concurență ale statelor membre trebuiau interpretate în lumina principiului general al dreptului întreprinderilor la protecția secretelor lor de afaceri, a cărui expresie o constituie articolul 339 TFUE (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 24 iunie 1986, AKZO Chemie și AKZO Chemie UK/Comisia, 53/85, Rec., p. 1965, punctul 28, și Hotărârea Curții din 19 mai 1994, SEP/Comisia, C-36/92 P, Rec., p. I-1911, punctul 36).
- 128 Astfel, așa cum arată Comisia și unele dintre interveniente, din jurisprudență reiese că, atunci când o întreprindere susține că un document care o privește conține secrete de afaceri sau alte informații confidențiale, Comisia nu trebuie să îl comunice fără respectarea prealabilă a mai multor etape. Mai întâi, Comisia trebuie să acorde întreprinderii în cauză posibilitatea de a-și susține punctul de vedere. În continuare, aceasta trebuie să ia cu privire la aspectul menționat o decizie motivată în mod corespunzător care trebuie adusă la cunoștința întreprinderii. În sfârșit, având în vedere prejudiciul extrem de grav care ar putea rezulta din comunicarea necorespunzătoare a acestui document, Comisia trebuie, înainte de a-și pune în aplicare decizia, să acorde întreprinderii posibilitatea de a sesiza instanța

Uniunii pentru ca aceasta să își exercite controlul asupra aprecierilor efectuate și de a face demersuri pentru a împiedica efectuarea comunicării (Hotărârea AKZO Chemie și AKZO Chemie UK/Comisia, punctul 127 de mai sus, punctul 29, și Hotărârea SEP/Comisia, punctul 127 de mai sus, punctele 38 și 39; a se vedea de asemenea Hotărârea Curtții din 14 februarie 2008, Varec, C-450/06, Rep., p. I-581, punctul 54).

- 129 În temeiul acestor observații, trebuie să se admită că întocmirea unei versiuni neconfidențiale a unei decizii a Comisiei în materie de concurență poate necesita un anumit termen, inconciliabil cu termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) ale articolului 8 din Regulamentul nr. 1049/2001 pentru a răspunde cererilor de confirmare, pentru a fi luate în considerare în mod corespunzător interesele întreprinderilor vizate care au invocat în mod specific confidențialitatea anumitor informații.
- 130 Totuși, având în vedere importanța principiului transparenței în sistemul constituțional al Uniunii și obligația care revine în principiu Comisiei, în temeiul articolului 8 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, precum și în temeiul obligației sale generale de diligență, de a soluționa cererile de confirmare cu promptitudine, aceasta trebuie să se străduiască să îndeplinească etapele vizate la punctul 128 de mai sus în termenele cele mai scurte posibil și, în orice caz, într-un termen rezonabil, care trebuie determinat în funcție de circumstanțele specifice ale fiecărei cauze. În această privință, trebuie să se țină seama de numărul mai mult sau mai puțin important de cereri de aplicare a unui tratament de confidențialitate invocate de întreprinderile în cauză și de complexitatea tehnică și juridică a acestora.
- 131 În speță, Comisia a furnizat, ca răspuns la întrebările scrise ale Tribunalului, informații detaliate referitoare, pe de o parte, la numărul de cereri de aplicare a unui tratament de confidențialitate în ceea ce privește Decizia transport aerian de mărfuri cu care era sesizată la data adoptării deciziei atacate și, pe de altă parte, volumul de muncă pe care îl presupune soluționarea acestor cereri.
- 132 Din aceste informații reiese mai întâi că, la 10 decembrie 2010, Comisia a solicitat întreprinderilor vizate de Decizia transport aerian de mărfuri să îi comunice părțile din această decizie care, în opinia lor, ar trebui să se considere că reprezintă secrete de afaceri sau informații confidențiale. Între 30 decembrie 2010 și 12 aprilie 2011, Comisia a primit cereri de acordare a unui tratament de confidențialitate, uneori voluminoase, din partea a 14 dintre aceste întreprinderi.
- 133 În continuare, la 20 iulie 2011, Comisia a trimis întreprinderilor menționate la punctul anterior un proiect de versiune neconfidențială a Deciziei transport aerian de mărfuri, care nu mai cuprindea unele dintre informațiile a căror confidențialitate fusese invocată. Or, la data adoptării deciziei atacate, șase dintre aceste întreprinderi continuau să revendice confidențialitatea unei părți substanțiale din acest proiect și alte patru nu își exprimaseră încă acordul pentru publicarea sa. Concret, numai patru dintre întreprinderile vizate își exprimaseră acordul cu privire la acest aspect.
- 134 Având în vedere numărul și importanța cererilor de acordare a unui tratament de confidențialitate cu care se confrunta Comisia, termenul de 8 luni și 25 de zile scurs între adoptarea Deciziei transport aerian de mărfuri (9 noiembrie 2010) și adoptarea deciziei atacate (3 august 2011) nu poate fi considerat nerezonabil.
- 135 În consecință, Comisia nu a dat dovadă de neglijență în soluționarea cererii de confirmare în ceea ce privește părțile din Decizia transport aerian de mărfuri a căror confidențialitate, la data adoptării deciziei atacate, continua să fie invocată de întreprinderile vizate de această decizie. În ceea ce privește aceste părți din Decizia transport aerian de mărfuri, trebuie să se considere deci că articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001 nu a fost încălcat și, prin urmare, este necesară respingerea prezentului aspect.

- 136 Totuși, nici din informațiile furnizate de Comisie ca răspuns la întrebările scrise ale Tribunalului, nici din informațiile furnizate în ședință nu reiese că întreprinderile vizate de această decizie ar fi invocat confidențialitatea Deciziei transport aerian de mărfuri în întregime. Pe de altă parte, singurele informații relevante pentru soluționarea prezentului litigiu care figurează în răspunsul Comisiei la întrebările Tribunalului, și anume cele referitoare la perioada anterioară adoptării deciziei atacate, nu permit să se considere că, la adoptarea acestei decizii, cererile de confidențialitate existente priveau elemente de o asemenea importanță încât o versiune a deciziei menționate din care ar fi fost eliminate aceste elemente ar fi fost ininteligibilă.
- 137 Nimic nu împiedica, așadar, Comisia să comunice reclamantei acea parte din versiunea neconfidențială a Deciziei transport aerian de mărfuri care nu făcea obiectul niciunei cereri de acordare a unui tratament de confidențialitate.
- 138 Ca urmare, Comisia era ținută să furnizeze reclamantei, la cererea acesteia, o astfel de versiune neconfidențială a deciziei atacate, fără a aștepta ca toate cererile de acordare a unui tratament de confidențialitate prezentate de întreprinderile în cauză să fie definitiv soluționate.
- 139 Astfel, pe de o parte, o asemenea abordare este conformă cu spiritul Regulamentului nr. 1049/2001, ale cărui articol 7 alineatul (1) și articol 8 alineatele (1) și (2) impun o soluționare rapidă a cererilor de acces la documente și al cărui articol 4 alineatul (6) le impune instituțiilor Uniunii obligația de a acorda accesul la acele părți din documente care nu se încadrează într-o excepție prevăzută la același articol.
- 140 Pe de altă parte, dacă Comisia ar fi autorizată să nu comunice părțile din deciziile de aplicare a articolului 101 TFUE a căror confidențialitate nu ridică îndoieli până la data la care fie toate întreprinderile vizate de aceste decizii își exprimă acordul pentru publicare, fie sunt îndeplinite toate etapele vizate la punctul 128 de mai sus, aceste întreprinderi ar fi incitate să ridice obiecții și să le mențină nu numai pentru a-și proteja cererile legitime de acordare a unui tratament de confidențialitate, ci și pentru a întârzia publicarea în scopul de a limita șansele de reușită ale întreprinderilor sau ale consumatorilor care se consideră lezați de comportamentul lor în acțiunile în despăgubire la instanțele naționale.
- 141 În consecință, trebuie să se concluzioneze că, prin faptul că nu a comunicat reclamantei o versiune neconfidențială a Deciziei transport aerian de mărfuri din care să fi fost eliminate informațiile a căror confidențialitate continua să fie invocată de întreprinderile vizate, Comisia a încălcat articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001.
- 142 Prin urmare, prezentul aspect trebuie primit în ceea ce privește aceste informații și, în consecință, decizia atacată trebuie anulată în parte.
- 143 Prezentul motiv, precum și acțiunea trebuie respinse în rest.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 144 Potrivit articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, pentru motive excepționale sau în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, Tribunalul poate să repartizeze cheltuielile de judecată sau poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată.
- 145 În speță, deși reclamanta și, respectiv, Comisia au căzut în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, acțiunea a fost respinsă în esență. Prin urmare, este necesar să se dispună suportarea de către reclamantă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, a unei jumătăți din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.

¹⁴⁶ În temeiul articolului 87 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate dispune ca un intervenient, altul decât statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu, statele părți la Acordul privind Spațiul Economic European, altele decât statele membre, și Autoritatea de Supraveghere a Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS), să suporte propriile cheltuieli de judecată.

¹⁴⁷ În speță, trebuie să se dispună suportarea de către interveniente a propriilor cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează decizia Comisiei din 3 august 2011 de respingere a cererii de acces la dosarul administrativ aferent Deciziei C(2010) 7694 final (cazul COMP/39.258 – Transport aerian de mărfuri), la versiunea integrală a acestei decizii și la versiunea sa neconfidențială, în măsura în care Comisia a respins cererea de acces la acea parte din versiunea neconfidențială a deciziei în cauză a cărei confidențialitate nu fusese invocată sau nu continua să fie invocată de întreprinderile vizate de aceasta.**
- 2) **Respinge în rest acțiunea.**
- 3) **Obligă Schenker AG la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a unei jumătăți din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.**
- 4) **Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, Martinair Holland NV, Société Air France SA, Cathay Pacific Airways Ltd, Air Canada, Lufthansa Cargo AG și Swiss International Air Lines AG suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 7 octombrie 2014.

Semnături